

SAŠKO-ČEŠKA ŠVICA (16. – 31.9.2021)

Ime Saško-Češka Švica se je prijelo za področje na jugovzhodu Nemčije in severozahodu Češke. Narodni park Češka Švica in Narodni park Saška Švica tvorita eno celoto in pokrivata t.i. Polabsko peščenjaško hribovje, za katerega so značilne čudovite peščenjaške tvorbe. Razteza se od češkega mesta Dečín do saškega mesta Pirna. Reka Laba se je v davni prebila skozi ta hribovit predel in ustvarila ozko in globoko dolino.

Na češki strani je bilo to eno od območij, kjer so do leta 1945 živeli Sudetski Nemci, po vojni so jih češkoslovaške oblasti izgnale v Nemčijo, območja pa naselile s češkim prebivalstvom. Območje je bilo zaščiteno že leta 1972, leta 2000 pa je bilo razglašeno za narodni park. V kraju Hřensko je eden od info centrov parka. Po načrtu okolice z glavnimi potmi se tu ponuja lepa krožna pot za obisk dveh od največjih znamenitosti parka: Hřensko – Edmundova soteska – Mezni Louka – Pastirska stena – Hřensko. Edmundova soteska (tudi Tichá ali Dolni soutěska) je pravzaprav del večjega zaporedaja sotesk, imenovanega Kameniške soteske po reki, na kateri se nahajajo.

Na nemški strani je izhodna točka Bad Schandau, znano termalno letovišče. Leta 1793 odkriti železni in žvepleni vrelci so kraj razvili v znan zdraviliški in rehabilitacijski center. Tudi to območje je bilo leta 1990 razglašeno za narodni park, kot zaščiteno območje pa že leta 1956. Je že več kot 200 let rekreacijsko in več kot 100 let plezalno območje za prebivalce Dresdena in okolice. Najbolj znane točke so skale Bastei pri Rathenu, grad Königstein, Zbrazdane skale, Farske skale in dolini rek Kirnitzsch in Kamenice...

Četrtek, 16.9. – Ljubljana, Rožmberg, Češki Krumlov: 537 km

Odhod iz Ljubljane ob 6,30, ob 8,30 Šentilj, ob 10h pavza nekje na pirnški avtocesti. Vreme je bilo lepo, promet zmeren. Ob 13h sva že na mejnem prehodu Dolní Dvoriště. Nobene kontrole, na drugi strani za vstop v Avstrijo pa pregled PCT in dolga kolona. Prvi postanek je v **Rožmberg nad Vltavo**, parkirava na parkingu v centru mesta na 48.65418, 14.36803. Sprehodiva se skozi prijetno mesto z lepimi hišami in lokali, povzpneva se na grad, od koder se razprostira lep razgled na most čez Vltavo, mesto in okolico.

Po dveh urah nadaljujeva še 25 km do **Češki Krumlov**. Najprej na forumske koordinate – a ima tablo prepoved za AD, nato na koordinate ACSI – isto, podobno na ostalih parkiriščih. Namestiva se na P za supermarketom COOP, kjer ni prepovedi, a le za ogled mesta, na 48.80423, 14.31143. Ta več kot 700 let star mestni biser je uvrščen na Unescov seznam svetovne kulturne dediščine že od leta 1992. Vltava s svojimi okljukom oklene mesto na tri ločene predele, prvo okoli Plešivečke namesti, srednji okoli Namesti Svornosti, tretji na hribu okoli dvorca in minoritskega samostana. Vse tri predele povezujejo leseni mostovi, hiše, ulice, stopnišča in gostilnice, lokali z dušo in vzdušjem takoj navdušijo. Za prvi dan si izbereva četrt Latran s skodlastimi strehami in ga večkrat prečeševa po dolgem in počes. Glavne zanimivosti četrti so cerkev sv. Vida, Schilejev center in najstarejši mestni zemljevid na svetu, pritrjen na steno mestne hiše.

Na povratku zavijeva na prvo češko pivo v lokalno pivnico, nato naprej v kamp na obrobju mesta. Večerno vzdušje na dobro zasedeni terasi popestrijo trije glasbeniki, ki nas ob dobrem piru zadržijo pozno v noč.

Spanje: **Camp Češki Krumlov, 48.81909, 14.32791**, vsa osrba, 380 čk – 15 eur

Petek – Češki Krumlov, Češke Budjevice, Hluboka, Plzen: 184 km

Zjutraj nadaljevanje ogledov, najprej v hrib do dvorca, za Hradčani drugi največji kompleks na Češkem. Sestavlja ga štirideset stavb in palač s skupaj 320 prostori in dvoranami ter petimi notranjimi dvorišči. Stavbe so med seboj povezane s trinadstropnim viaduktom. Voden si ogledava notranje prostore, galerijo, kapelo, poslikano dvorano mask in rokokojsko gledališče ter gledališče na prostem v dvornem parku. Po ogledu si ponovno vzameva čas za pohajkovanje po čarobnem labirintu uličic v starem mestnem jedru.

V campu še hiter tuš in nadaljevanje poti v **Češke Budjevice**, svetovno znane po pivovarni Budweiser. Zato najprej obisk mestne znamenitosti. Po enournem čakanju med kosilom v tovarniški restavraciji, nama namenijo osebno vodstvo, ker sva bila za to uro edina obiskovalca. Zgodovina, stari in novi del obrata ter pokušina več vrst pirov naju popelje v stare pivovarske čase. Sledi še ogled mesta, baročne stolnice sv. Nikolaja, mestne hiše, dominikanski samostan, Solnica in trg Otokarja Premysla, obkroženega z arkadnimi hodniki in Samsonovim vodnjakom na sredini. Ob slabi vidljivosti se na 72 m visok zvonik nisva povzpela.

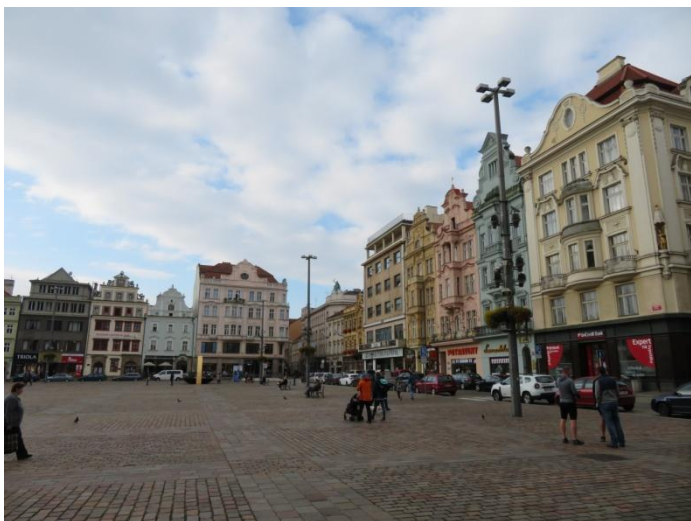
Na poti se ustaviva še za ogled gradu **Hluboka**, zanimivega predvsem zaradi bogate notranje opreme, ki pa nama je zaradi zgodnjega zapiranja ušel za nekaj deset minut. Zato samo ogled zunanosti in vrtnarije. Pot do zadnje destinacije dneva se je kar vlekla, saj sva se odločila za vožnjo po lokalnih cestah, ki jih kar ni hotelo biti konca. Pozno, že v temi, se parkirava na mirno spanje na P stadiona Victorija Plzen.

Spanje: **Plzen, P Victoria, 49.75111, 13.38277**, brez oskrbe, 0 eur

Sobota – Plzen, Kladruby, Karlovy Vary: 155 km

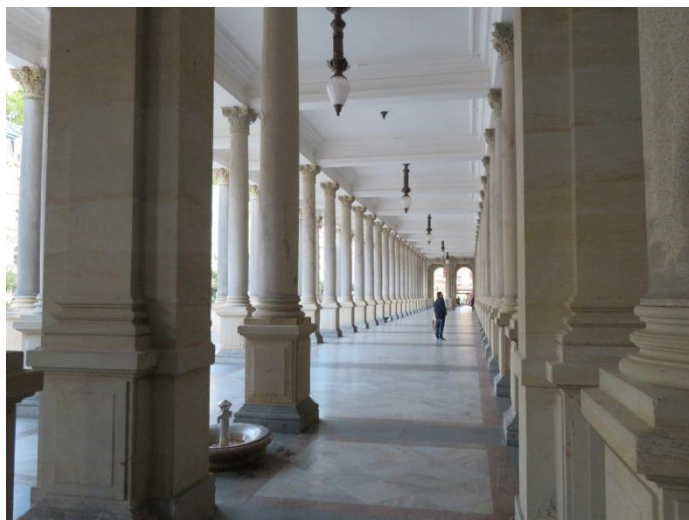
Zjutraj se po nasvetu redarjev prestaviva na P Kauflanda in ob 9h na ogled mesta **Plzen**. Seznaniva se z zgodovino naselbine, ki ji je leta 1290 kralj Venčeslav II podelil mestne pravice. Obiščeva katedralo sv. Bartolomeja iz 13.st. in z najvišjim zvonikom na Češkem, opero, mestno sinagogo, tretjo največjo na svetu, največ časa pa posvetiva frančiškanskemu samostanu Strahov z mestnim muzejem. Ustanovili so ga v 13. stoletju. Minoriti, med husitskimi vojnami je bil razrušen, leta 1460 pa so ga ponovno obnovili frančiškani.

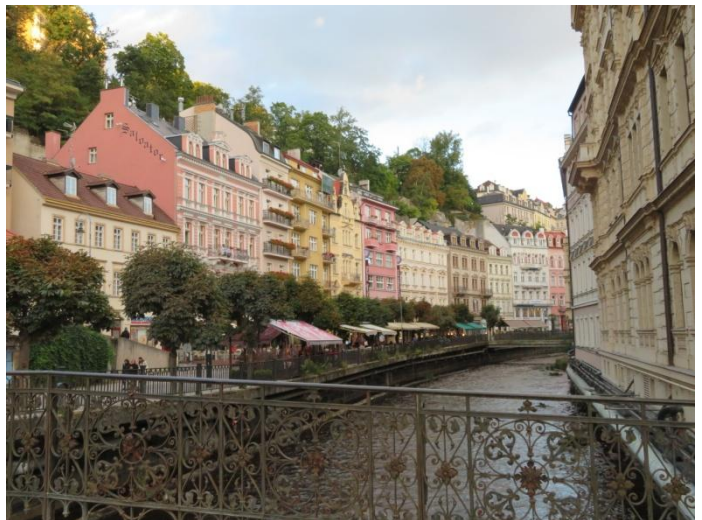

Čudovita je kapitularna dvorana s freskami o življenju sv. Barbare, križni hodnik z lepo restavriranimi kipi in reliefi, kapela, reflektorij, biserna skrinja za nakit in ohranjeno originalno pohištvo samostanske knjižnice. Med ogledi zgodovinskih tabel se seznaniva z bližnjimi gradovi in samostani, zato se odločiva za ogled samostanov Kladruby, Rabštejn nad Stelou in Marianske Tynice. Med ogledom restavrirane cerkve v **Kladruby** prideva do spoznanja, da je na češkem veliko zgodovinskih objektov le delno obnovljenih, zato drugega na hitro obiščeva, tretjega izpustiva in hitiva dalje po programu v mondeno letovišče **Karlovy Vary**.

Parkirava na PZA v bližini avtobusne postaje in hitro v bližnje mesto, ki je doživelo svoj ponovni razcvet šele z obnovo po letu 1989. Večina veličastnih objektov iz časov nastanka zdravilišča, od Mlynskih kolonad, mestnega gledališča, grand hotela Pupp, čudovitih secesijskih stavb, lesenih sprehajališč in

kioskov spet žari v starem sijaju in spominja na čase, ko so se tu srečavali izbranci iz sveta kulture, politike in družabnega življenja. Kljub pozni uri je bilo na promenadi še vedno živahno, sprehajalci so se z vrčki za mineralno vodo vračali v svoje hotelske sobe. S težavo pridobiva mesto v lokalni pivnici, kjer ob vrčkih piva opazuje vesele in brezbrizne obiskovalce kot v najbolj zdravih časih. Ja, ja, Češka je trenutno še vedno v zelenem območju pandemije. Pozno se vračava na kar zaseden PZA, noč pa, kljub bližini proge, kar mirna.

Spanje: **Karlovy Vary, PZA ob avt. postaji, 50.22979, 12.68055**, brez oskrbe, 120 čk

Nedelja – Klašterec na Odri, Chomoutov, Teplice, Dečín: 175 km

Dnevne temperature in vremenske napovedi nama rahlo spreminjajo načrte. V naslednjih dneh vreme ne bo primerno za daljše kolesarjenje z bazo v Dečínu, zato iskoristiva dan za ogled drugih zanimivosti. Na poti se zato najprej ustaviva v **Klašterec na Odri** in parkirava na P 50.38538, 1317566 – 0 eur. Želiva si ogledati muzej porcelana, vendar naju pred tem potegne privatni muzej ur, eden največjih na Češkem. Ata, ki je kot šofer tovornjaka nabiral ure po celi Evropi, ima v hiši razstavljenih preko 450 delujočih ur, od ogromnih samostojnih do miniatur, pojočih, zvonečih, v delavnici pa okoli 300 ur, ki čakajo na restavracijo. Polni dve uri sva občudovala eksponate in poslušala zanimive zgodbe o zgodovinah posameznih ur.

Naslednji postanek narediva v **Chomutov**, v nacionalnem železniškem muzeju - 50.45550, 13.39028, kjer je razstavljen preko 100 lokomotiv in voz, med njimi Albatros, ki ima s 162 km/h iz leta 1964 češki hitrostni rekord parnih lokomotiv. Seveda še prve češke lokomotive iz leta 1921, prva povojna Škodina iz l. 1945, s tehničnega in estetskega vidika čudovita Šlehtična (nobel dama) iz leta 1951 ter električne od l. 1920 dalje.

Kratek pozno popoldanski postanek narediva v mestu **Teplíce**, drugem največjem termalnem zdravilišču na Češkem. Okoli toplih vrelcev, omenjenih že l. 762, so leta 1057 zgradili benediktinski samostan, razrušen v husitskih vojnah in ponovno pozidan 1634, skratka z bogato zgodovino. Pogledava grad in park, povzpneva se na cerkveni stolp z lepim razgledom na mesto in okolico, še kratek sprehod po parku in naprej ob Labi.

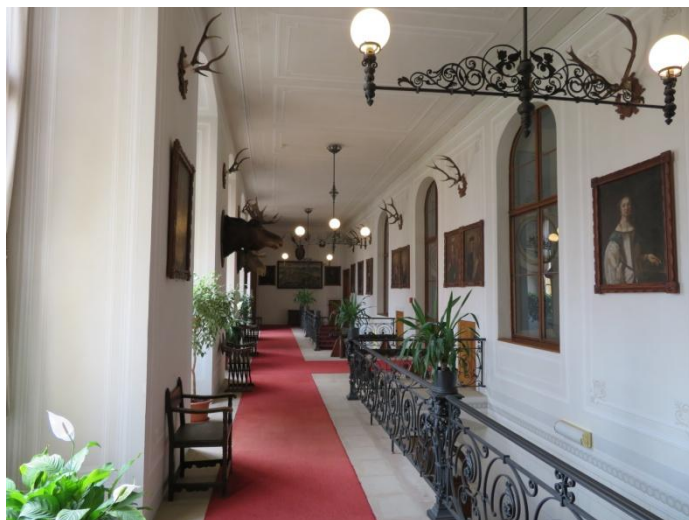
Pozno popoldne prispeva v **Dečín**, na planiranem prenočišču pa luna park. Ob Labi najdeva primerni P in na potep v mesto, ki markantno leži pod dečinskim gradom. Mesto je blizu, najprej obhodiva obrežje in občudujeva grad in dvorec na drugi strani reke, zatem v stari del mesta, ki pa ne naredi posebnega vtisa, čeprav je posebno glavni trg v nočnem izdanju lep. Za večerjo rebrca s knedli, dva pira in na mirno spanje.

Spanje: **Dečín**, **P ob Labi**, 50.78455, 14.21365, brez oskrbe, 0 eur

Ponedeljek: Dečín, Strupen: 34 km

Vreme še vedno nagaja, zjutraj se podava na ogled gradu nad mestom. Vanj se vzdigneva po lepi grajski kolonadi, na 1,5 urnem vodenem obisku izveva veliko o zgodovini mesta in gradu, ki je restavriran in lepo opremljen, o lastnikih Thunih, ki so prodajali družinsko srebrnino in slike po delih, da so živeli na veliki nogi, do Chopina, ki je tu napisal valcer v A duru. Nato nemški okupaciji gradu, pa sovjetski do l. 1991, ki ga je še bolj demolirala in nato o obnovi l. 2005. Spustiva se čez park do katedrale, na trgu na burčak, jabolčni mošt, ki so ga propagirali na vsakem vogalu, pa nazaj čez mesto na zadnje nakupe Becherovke za domov.

Ob 16h nadaljujemo pot v Nemčijo na dobro zaseden PZA v vasi **Strupen**, kjer dobiva eno od poslednjih mest. Po namestitvi ogled vasi, ki pa močno razočara – edina gostilna je namreč zaprta že več kot pol leta.

Spanje: **PZA Strupen, 50.93810, 14.01354**, vsa oskrba, 14 eur

Torek: Königstein, kolo ob Labi : kolo 39 km

Današnji dan nameniva obisku mesta in gradu **Königstein**, nemškemu biseru na Labi. Nahaja se na 9,5 ha velikem platoju 240 m nad reko in obsega nad 50 zgradb in cerkva, ki pričajo o več kot 600 letni zgodovini. Obzidje je dolgo več kot 1.800 m, zidovi segajo do višine 42 m, nekateri na robu peščenih skal. Na sredini je s 152 m najgloblji vodnjak na Saškem in drugi najgloblji v Evropi. Prvi zapisi segajo v leto 1233, v čas kralja Venčeslasa I, v čas vojn med Češko in Meissensko škofijo. Do gradu najprej s kolesom skozi vasi in gozdove, nato v hrib do podnožja, zatem z dvigalom na grajski plato. Počasi spoznavava zgodovino skozi več lepo opremljenih muzejev in razstav, sprehajava se od zgradbe do zgradbe, od cerkve do cerkve, po obzidju z izrednimi razgledi na Labo in mesto pod njem. Na ogledih se zadrživa dobre 3 ure, pa še to je bilo premalo. Nazaj se spustiva po grajskem stopnišču skozi več obrambnih vrat, ki mogočnost gradu še poudarijo. S kolesi nadaljujemo na drugo stran do mesta Königstein, ki ga poleg lepo ohranjenih hiš in trgov krasi tudi reka Laba in ladijski promet, tako turističnih kot trajektnih ladij. V gostilnici se pred kosilom ogrejeva s skodelico kakava z rumom, pijačo, ki jo drugače prakticirava v mrzlih smučarskih dnevih. Pred povratkom nazaj narediva še nekaj kilometrov v vsako stran po lepi **Labski kolesarski stezi**, ki poteka od Hradec Kralove preko Prage, Dresdna, Magdeburga, Hamburga, Cuchavena ob severnem morju v dožini preko 1.300 km. Na kolesarki je kljub nizkih temperaturam kar živahno, srečava veliko tudi starejših parov od naju, ki s torbo in kapami lepo nabirajo kilometre ob živahni reki. Vračava se proti večeru nazaj v klanec do vasi, kjer ujameva poslednji kruh v vaški pekarni, po večerji pa namesto živahne scene lasten pirček.

Spanje: PZA Strupen

Sreda: Pirna, kolo ob Labi: kolo 8 km

Zjutraj higijenski servis in ob 10h premik v **Pirno**, na PZA ob privat kliniki za gradom. Po ogledu gradu in obzidja z lepimi razgledi na dolino in reko Labo, se spustiva peš po grajskem hribu v mesto. Prve naselitve kažejo že na paleolitik in ledeno dobo z najdbami več kamnitih orodij na tem področju, pa kasneje na neolitik, slovanska plemena in Germane, ki so se naselili v 10. stol, v 11. stol pa je verjetno že stal grad nad Labo. Sledijo Prusi, pa Avstrijci, pa Napoleon, ki je leta 1813 nekaj časa tukaj celo živel. Vse o tem, pa o reformaciji, industrijski revoluciji, weimarski republiki in o prihodu prvega vlaka, sva izvedela v mestnem muzeju. Prečeševa mesto na vse strani, odkrivava lepe hiše in njihovo zgodovino, lep čas se zadrživa na pirčku ob sončnem zahodu v lepi restavraciji Pri belem labodu na mestnem trgu z mestno hišo v sredini.

Še ogled čudovite evangelijsko-luterantske Marijine cerkve z enkratnim stropom in nazaj v hrib, pa še v temno zgodovino mesta, kjer so Nemci grad Sonnenstein spremenili v tajni eutanazijski center in v plinski komori in sežigalnici od leta 1940 do 1942 sistematično pomorili okoli 15.000 ljudi. Zvečer na občudovanje nočne vedute z obzidja gradu, ponovni obisk mesta pa sva, zaradi številnih stopnic, preventivno izpustila.

Spanje: **Pirna PZA Am Klinikum, 50.96028, 13.95083**, vsa oskrba, 15 eur

Četrtek – Pirna, Grosssedlitz, Weesenstein, kolo 30 km

Danes je dan za kolesarsko potepanje, čeprav je še hladno in vetrovno, a se nakazuje sončen dan. Najprej izbereva baročne vrtove **Grosssedlitz**. Široko stopnišče, številni vodnjaki, eksotične rastline, več kot 60 skulptur in več kot 400 rastlin, med njimi 100 oranževcev, se nahaja na vrtu, ki od leta 1732 združuje francoski in italijanski barok na enem mestu. Spodnja oranžerija, v kateri je včasih prezimilo 1.250 sadik, danes služi kot galerijsko razstaviščni prostor, zgornja oranžerija pa kot prostor za poroke in srečanja.

Popotovanje nadaljujeva po eni najlepših pokrajin, skozi vasi, po poljskih in gozdnih poteh, do železniške postaje **Weesenstein**, kjer se nama odpre pogled na čudovit dvorec, za katerega drži, da je vse drugače kot se zdi. Zidan je namreč od zgoraj navzdol, klet in srednjeveški grad je zgoraj, baročne dvorane pa spodaj, pivnica za mogočnimi zidovi, veliko oken je samo naslikanih na fasado. Grad, ki ga obkrožajo lepi grajski vrtovi, je nekoč pripadal saškim kraljem in ima ohranjenega veliko originalnega pohištva in slik.

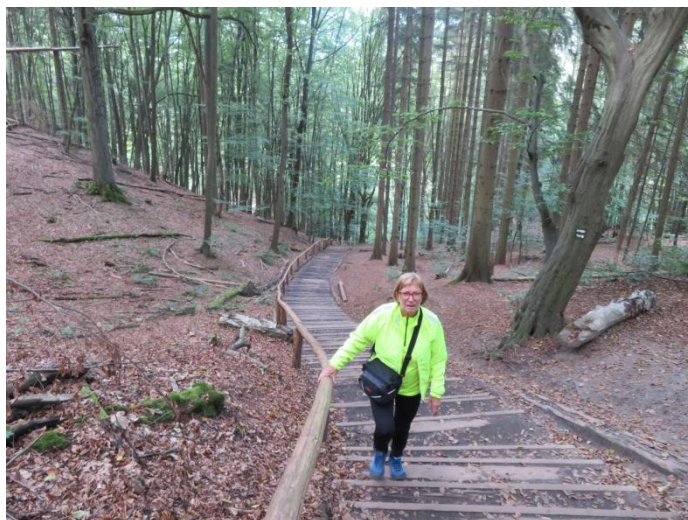

Po ogledu se zapeljeva še malo po okolici do Heidenaua, kjer se vključiva na saško kolesarko, na kateri je ob toplem popoldanskem vremenu opazno več kolesarjev. Ob povratku si pred mestom ogledava tudi nov PZA, ki leži sicer ob reki in ima pomožne toaletne prostore, kar za nekoga odtehta za 10 eur višjo ceno.

Petek – Pirna, Rathen, Bastei: kolo 28 km

Danes naju čaka najbolj znana kamnita formacija saške Švice, **Bastei** in most Bastei nad zdraviliškim krajem Rathen. Do tja pripelje lepa kolesarka ob Labi, najprej do železniške postaje in nato s trajektom na drugo stran reke. Ob trajektu je sicer veliko parkirišče, a s prepovedjo za avtodome. Kolesa zakleneva ob vznožju lesenih gozdnih stopnic in peš v hrib. Po dobre pol ure sva poplačana za ves napor. Kamnite gmote povezuje 76,5 m dolg kamnit most, 194 m nad dolino, ki je leta 1851 nadomestil lesen most iz leta 1824. S terase Berghotela se odpre čudovit razgled na dolino Labe in okolico. Kar nekaj plezalcev je uživalo v razpokah skal in izklesanih stopnicah, ali pa na krožni poti okoli razgledne terase med skalami. Ob tem se

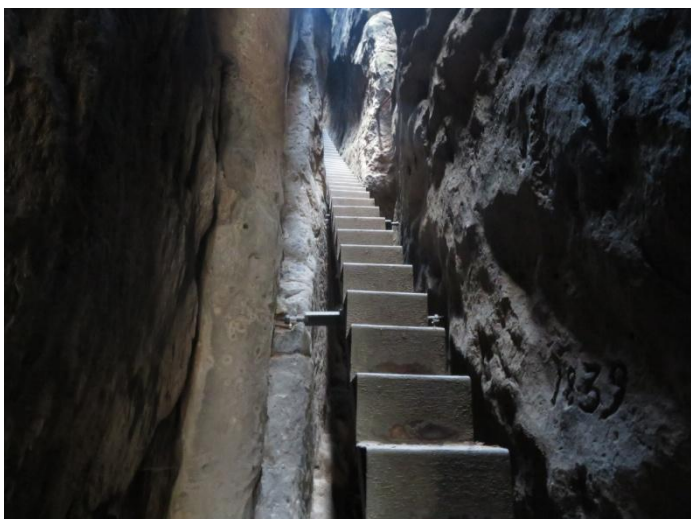
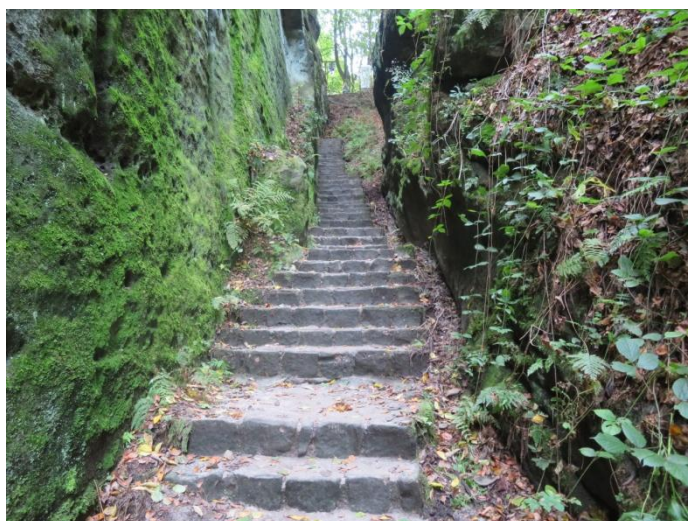

nehote vprašaj, kakšne čudeže lahko ustvari narava. Debeli dve uri porabiva za pohajkovanje med skalami in občudovanje z razgledi po dolini reke ali do gradu Königstein v daljavi. Nazaj se vrneva po drugi strani čez Wehlen, malo po Pirni pa čez most na živahno promenado. Zvečer še v mesto, na pirček in rebrca.

Sobota – Bad Schandau, Kirnitzschtall: 43 km

Za tretji dan nam ostane izlet v dolino Kirnitzsch. Izhodišče za pohod je zdraviliško mesto **Bad Schandau**. Tramvajska proga, kot del proge do Mezni Louka, je bila leta 1898 dograjena še do slapov Lichtenhain. Tu je izhodišče na več pohodnih poti, najbolj obljudena pa je do hleva – **Kuhstall**, 11m visoko in 17m globoko

skalno okno. Kmalu prideva do množice možicljjev, kamnitih stolpičev, ki so jih včasih postavljali kot kažipot, danes pa je to trendovska turistična zabava. Lep enourni sprehod nas, mimo malega okna ali skalnega mlina, pripelje do votline sredi kamnitih sten. Zdrenava se v razpoko, imenovano nebeška lestev, in se po ozkih železnih stopnicah povzpneva na razgledni plato, zatem si ogledava še ostale kamnite dostope in razglede na čudovite naravne kamnite tvorbe. Po povratku s tramvajem, ki je le eno od mnogih obnovljenih prog na tem področju, se premakneva nazaj na Češko, do vasi Hrensko, kjer sva nameravala prespati do naslednjih pohodov. Vendar je kraj okupiran od Kitajcev ali Korejcev, ki imajo štante, trgovine, celo pobirajo parkirnine, zato se premakneva naprej še 12 km na P v Dečín, kjer najdeva še nove pivnice za lep večer.

Spanje: P Dečín ob Labi

Nedelja - Hrensko, Kamenice, Šenov, Liberec: 96 km

Zjutraj se prestaviva nazaj v **Hrensko** – P 50.87924, 14.23778–0 eur, in se s kolesi zapeljeva v sotesko. Najprej seveda do največje zanimivosti, pastirske skale ali **Pravčicke brane**, do katere vodi široka pot, v začetku tlakovana s kamni, naprej pa po lepi gozdni poti, polni kamnitih tvorb različnih oblik in površinskih korenin, ki tvorijo čudovite koreninske čipke. Po slabi uri prideva do tega naravnega čudeža, največjega naravnega kamnitega mostu v Evropi, razpona 26,5 m, notranje širine 16 m in 8 m višine, zaradi erozije zaprt za obiskovalce do l. 1982, sedaj pa trumoma prihajajo do hotela Sokolje gnezdo. Povzpneva se do razgledne ploščadi z lepim razgledom na dolino Labe in okoliške kamnite stebre, posejane po narodnem parku. Kar ne moreva se nagledati te igre narave, plezava v razpoke, odkrivava nova in nova kamnita okna, nato pa s težkim srcem nazaj do koles in ponovno v hrib na 3,5 km oddaljeno vas **Mezni Louka**. Po strmi gozdni poti se spustiva do **Edmundove soteske**, ki se vije ob potoku Kamenice in ob njej nadaljujeva do pristana za čolne, ki naju v pol ure potegne še globlje v čudežni svet skal, slapov in kamnitih skulptur.

Vrneva se s kolesi in nadaljujeva do Jetrichovice na ogled gradu **Falkenštejn**-50.85423,14.40644,ostankov nekoč lesene naselbine na kamniti ploščadi, opuščene v 15. stoletju, leta 1825 so do razgledne ploščadi, skozi kamnite useke in razpoke, naredili labirint kovinskih stopnišč. Čas naju že po malem preganja, zato se s težkim srcem posloviva od Češke Švice in nadaljujeva pot proti Pragi. Po 20 km se ustaviva še pri enem naravnem biseru, **Panski skali** pri Kameničky Šenov - 50.77095,14.48587, bazaltni tvorbi, ki je pred 30 milijoni let, iz globine 30 km, kot posledica vulkanske erupcije izbruhnila na površino in tekom ohlajanja razpadla na pet in šestkotne stolpiče. Po dolgem zaprtju je zopet omogočen neposreden dostop na vrh tega čudeža. Nekaj km naprej se nahaja še ena turistična zanimivost z zanimivo zgodbo, Mariansky stolp, pa Pekelny doly ali bikers cave, pa Skalno mesto pri Sloupu, a to ostane za naslednji obisk. Dan zaključiva v mestu **Liberec** na P v bližini dobre pivnice, ki naju je počakala po krajšem večernem ogledu mesta.

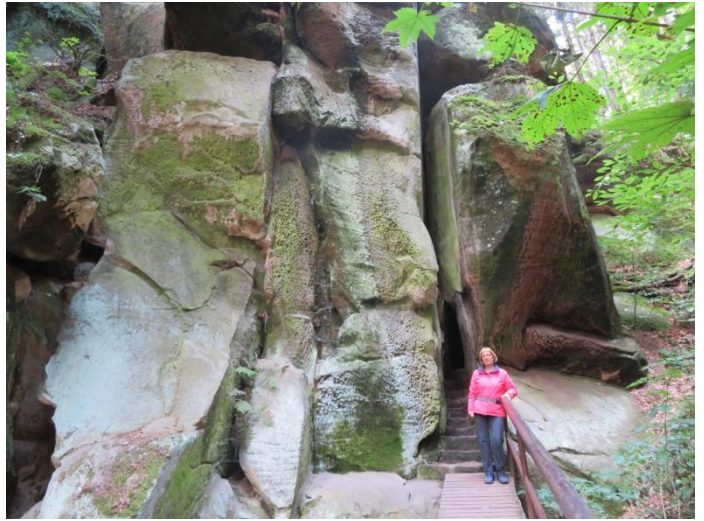
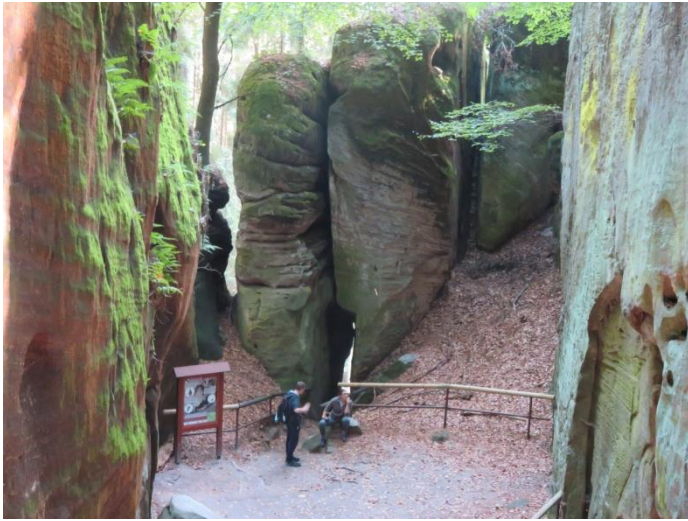

Spanje: **P Liberec**, 50.77362, 15.06268, od 18h do 8h 0 ck, zatem 30ck/h

Ponedeljek – Valdštejn, Hrubá skala, Melník, Praga: 168 km

Zgodaj zjutraj naprej do prve postaje, gradu **Valdštejn**, kjer sva prva na P. Lep sprehod po daljši poti preko gozda naju pripelje do gradu, ki je najstarejši na področju, ki se imenuje **Češki raj**. Stoji na masivnih skalah, do njega vodi kamnit most z baročnimi kipi, osrednja zgradba je cerkev Sv. Jana Nepomouka. Po krajšem ogledu nadaljujeva preko predela kamnitih stebrov Hruboskalsko po gozdni cesti do mesta **Hrubá skala**. Parkirava na P 50.54572, 15.18848 in si najprej ogledava kamniti kompleks Adamova postelja, skalno globačo z ozkimi dostopi in centralnim delom s kamnitimi naravnimi reliefi oblik teles Adama in Eve.

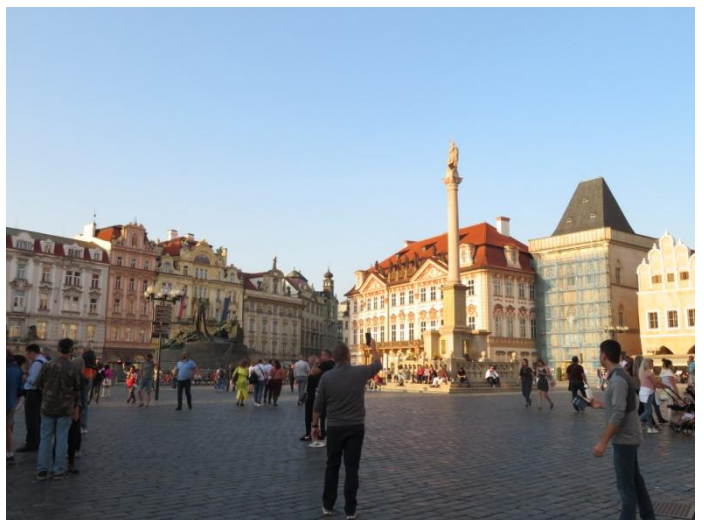

Dvorec Hruba skala je bil zgrajen na požarišču gotskega gradu iz 14.stoletja, po restavraciji je na ogled grajsko dvorišče, notranjost delov gradu in stolp z lepim razgledom na okolico. Ob 12h prispeva v **Melnik**, mesto na sotočju Labe in Vltave. Ima bogato zgodovino že iz 5. in 6. stoletja, po pridobitvi mestnih pravic l. 1274 postane »mesto dote«, ki je pripadalo češkim kraljicam. Ogledava si Trg miru s kapucinskim samostanom in mestno hišo z arkadami, cerkev sv. Petra in Pavla, praška vrata, vinograde v grajskem hribu in razgled na sotočje rek z grajskega zidu. Za daljše ogleda mesta se ne odločiva, saj se nama mudi

dalje v **Prago**, kamor prispeva ob 16h v camp Yachting cluba, na otoku, v Cisarski Louki. Po hitri prijavi sva ob 16,30 že na ladji, ki povezuje otok s kopnim in na tramvaju proti mestu, ki je kakor ostali transport v mestu za seniorje **nad 65 let brezplačen**. Izstopiva na Staromestski in v obujanje spominov na čudovito

mesto. Najprej v Klementinum, eden največjih gradbenih kompleksov v Evropi, s čudovito dvorano baročne knjižnice s freskami in zbirko redkih velikih globusov, dvorano Meridian, kjer so nekoč določali poldnevnik, 68 m visok astronomski stolp z lepimi razgledi na mesto. Nato po Karlovi do staromestnega trga, s staro mestno hišo, ki gosti najstarejšo delujočo astronomsko uro na svetu, mogočno Tinsko cerkev s potemnelimi stolpi, cerkev sv. Nikolaja, gotško hišo Pri kamnitem zvonu, v centru trga še spomenik Janu Husu.

Skopo odmerjen čas nameniva še židovski četrti z na žalost že zaprto Pinkasovo Sinagogo in končava kot se za Prago spodobi na Karlovem mostu, ki se je ob tej uri že znebil dušeče ljudske gneče. Hitiva nazaj, saj imava zadnji prevoz na otok ob 19h, kar za utrujajoč dan in zmatrane noge ni nič prezgodaj. Še pirček in ...

Spanje: **Camp Praga Jachting klub, 50.06197, 14.41421**, 19 eur

Torek - Praga

Dan začneva zgodaj. Najprej do plešoče hiše na obrežju Vltave, nato narodni Divadlo in tramvaj preko Male strane v hrib do Hradčanov. To je kraj palač, cerkva, ulic, trgov in uličic, mesto v mestu in dom največjih zakladov. Je zakladnica arhitekturnih slogov, od romanskih temeljev do Plečnikovega postmodernizma. Vhod z vrha, po strogem pregledu in rendgenu, nato v vrsto po vstopnice. Zatem po vrsti, stara kraljeva palača z Vladislavovo dvorano, smodniški stolp Mihulka, prvo dvorišče, drugo dvorišče s kapelo sv. Križa, tretje dvorišče s kipom sv. Jurija, Plečnikov vhod z nadstreškom in stopniščem, stolnico sv. Vida, baziliko in samostan sv. Jurija in nazadnje Zlato uličko. Vse to sva že videla, a ogled vedno navduši. Nadalje si ogledava Loretansko kapelo, z repliko Case Sante iz Nazareta in samostan Strahov, kompleks z dvema cerkvama in bogato okrašeno knjižnico s stropnimi freskami, ki je med najsijajnejšimi v Evropi.

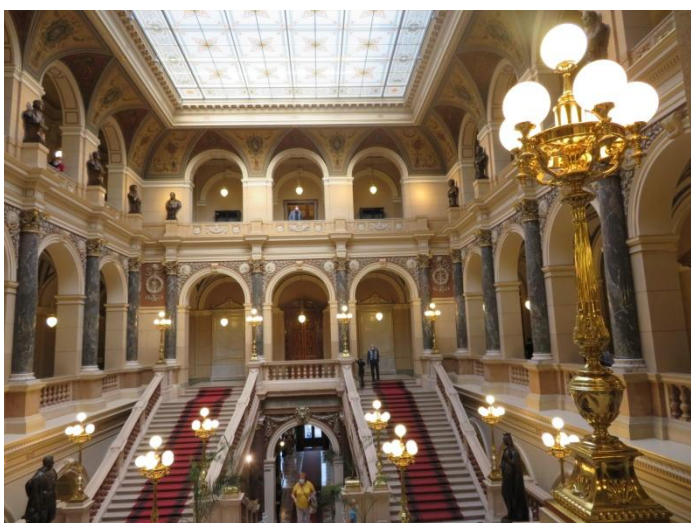
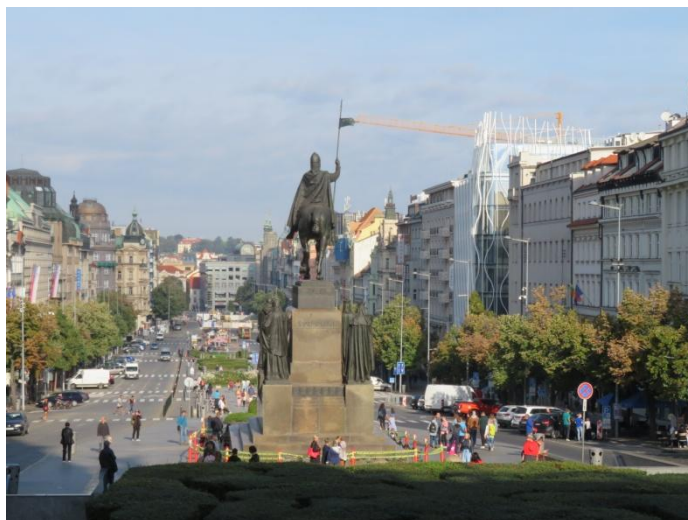

Ob povratku občudujeva več sto čolnov na Vltavi, ki jim na dan sv. Venčeslasa odprejo brane za plovbo. Ob 17h končno dočakam kračo v restavraciji Kozlovna, povratek zopet ob 19h, v večerno Prago pa drugič.

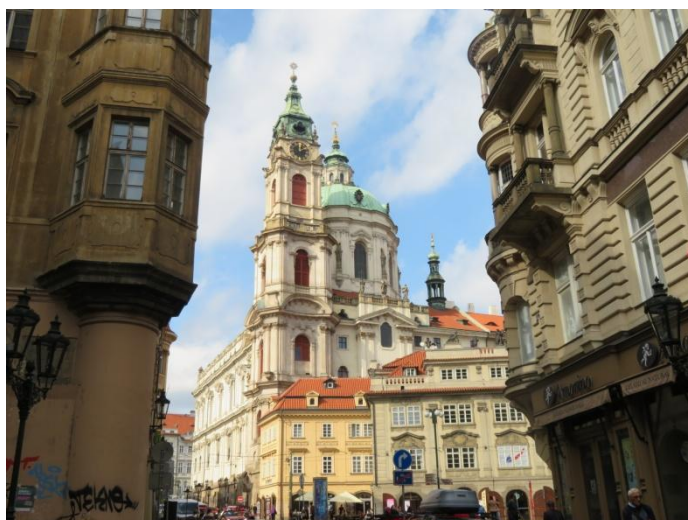
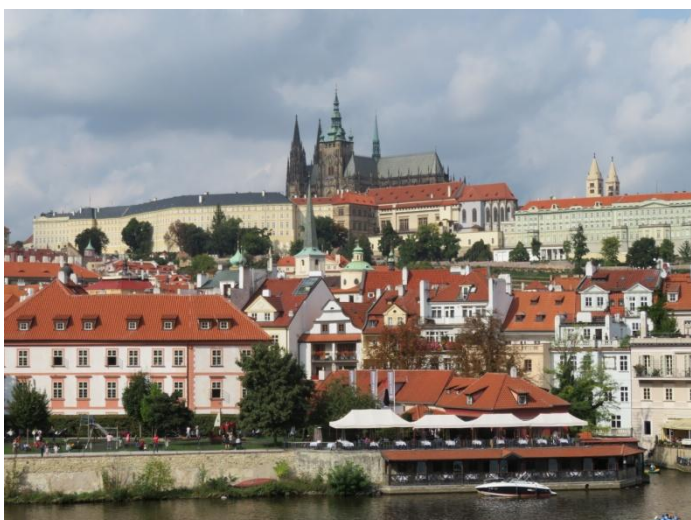
Spanje: camp Praga

Sreda – Praga, Pardubice, Olomouc: 257 km

Zjutraj priprava camperja za odhod, nato ponovno v mesto. Najprej s podzemno do Vaclavskih namesti in v ogled Narodnega muzeja, bolj za ogled čudovite notranjosti in stopnišča in za fotkanje živali za naše vnuke.

Mimo železniške postaje, ki sva si jo seveda na hitro ogledala, se spustiva do trga Republike do Občinske hiše, veličastnega secesijskega izdelka s preloma stoletja. Ogledava si aulo, restavracijo, kavarno, za nekaj minut naju spustijo v Smetanovo dvorano s 1300 sedeži, na voden ogled bi na žalost morala čakati do 13h.

Obisk mesta zaključiva preko Karlovega mostu v Malo strano in Nerudovo ulico na občudovanje hiš in palač, dvorišč in pročelij z izveski in simboli, tu so Rdeči orel, Tri goslice, Čaša, Zlati ključ, Podkev, Dve sonci, mali kafiči, pivnice in restavracije, stare trgovine in antikvarijati, tukaj živi duh stare Prage, tukaj smo pred leti že doživeli več lepih večerov. Še na hitro do cerkve sv. Nikolaja, ene najlepših baročnih zgradb v srednji Evropi z lepo kupolo, orglami. A čas prehitro teče, z odjavo kasniva že dve uri. Tudi tokrat ne uspeva ogledati vsega planiranega, Višegrad, ki je tri dni koketiral z nama preko Vltave, celo do Fleka nisva uspela.

Ob 16h nadaljujeva do Pardubice, kjer imava kosilo in kratek razgled mesta. Ob 18h dalje do **Olomouca**, kamor prispeva ob 20h. Mesto se nahaja ob reki Moravi, je cerkvena metropola Moravske z zelo bogato zgodovino, tu sta Matija Korvin in Vladislav II razdelila državo na dva dela. Središče mesta je trg Horni, steber Svete trojice v sredini je pod Unescovo zaščito, Mestna hiša se ponaša z astronomsko uro, ki so jo po vojni obnovili Rusi in namesto svetnikov vanjo postavili proletarce. Lepa je Katedrala sv.Vaclava, kompleks gradu s parkom, več pomembnih cerkva in kapel ter šest baročnih fontan s starorimskimi motivi.

Zaradi hokejske tekme sva na prosti parking čakala do poznega večera. Po tekmi so gledalci odhajali, nikoli pa dva skupaj za zadostno luknjo za AD. Končno na pozno spanje na P v parku, čez noč varno in mirno.

Spanje: **Olomouc, P 49.59844, 17.24624**, 0 čk od 18h do 9h, zatem 30čk/h

Četrtek – Kromeriž, Brno: 132 km

Zjutraj obisk mesta, enega lepših na potovanju, cerkve, palače, vodnjaki, ob 12h še bitje astronomske ure. Kar ne moreve se posloviti, zato naprej pozno, po 13. uri. Ustaviva se v mestu **Kromeriž**, v srednjem veku pomembno križišče jantarjeve in solne ceste, v 13. stol ga je olomouški škof izbral za sedež škofije in tam postavil grad, ki še danes obvladuje mesto in okolico. Ogledava si mestno središče z mestno hišo, mlinska vrata, najdlje se zadrživa v cvetnem parku z 244 m dolgo kolonado, mojstrovino evropske vrtno umetnosti.

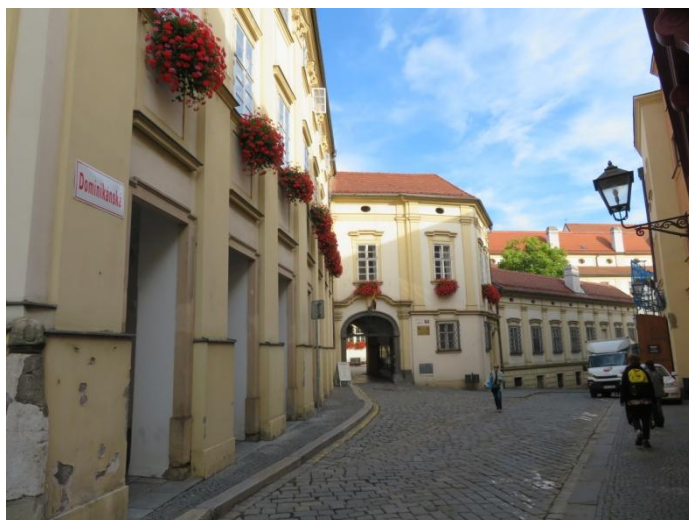
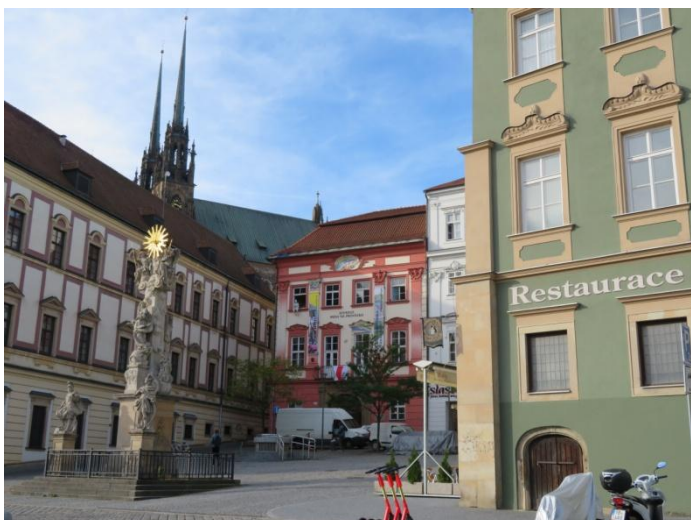

Ob 17h naprej in čez eno uro sva že v **Brnu**. »Kosilo« narediva na P Kauflanda s pečeno kuro iz kioska. Najprej parkirava pri železniški postaji, pa je parkiranje drago cez celo noč, zato najdeva mirno ulico malo dlje. Hitro spokava in na pir v mesto. Pred spanjem ugotoviva, da »mirno« ulico obdaja z ene strani hrupna železniška proga za nočni tovorni promet, na drugi pa delavnica z nočnim brušenjem železniških tirov.....

Spanje: **Brno P 49.18535, 16.61977**, 0 eur

Petek - Brno, Ljubljana: 520 km

Po več ali manj slabo prespani noči se s tramvajem potegnava v mesto na ogleda. Brno je glavno mesto Moravske in drugo največje na Češkem, univerzitetno mesto z znano Janačkovsko glasbeno akademijo. Potepanje začneva na trgu Zelny v starem delu mesta z tržnico, galerijami, butiki, kavarnami in z lepim vodnjakom Parnas v sredini. Nato se povzpneva do katedrale sv. Petra in Pavla na vrhu Petrovega hriba. Sledi cerkev sv. Jakoba, pomembna zaradi arhitekture in artefaktov, pogledava relief kristusovega križanja in baročne orglje, za ogled ene največjih kostnic, kjer je zbranih kosti od 50.000 ljudi, pa se ne odločiva. Med razgledovanjem spomenika miru, ki se nahaja blizu mesta bitke pri Austerlitzu, in s pogledi proti gradu

Špilberg, naju presenetil klic iz Ljubljane, da imamo po hudih nalivih doma v hiši meteorno poplavo. Hitra telefonska intervencija sicer omili začetno škodo, a se kljub temu odpoveva ogledu Brna in tridnevnem planiranem obisku Dunaja. Še hitro s tramvajem do camperja, nato pa dvakrat po 3,5 ure vožnje do doma.

Kaj še dodati? Češka je lepa, zgodovinsko bogata, naravno in kulturno razgibana. Najlepša je seveda zlata Praga, mesto stoterih stolpičev, mesto pod skalnimi bregovi z gozdovi in sadovnjaki nad vijugasto Vltavo, z veličastnimi cerkvami in palačami nad terasastimi vrtovi in strmimi ulicami pod praškim hribom. Kljub vojaškemu porazom in okupacijam so se ugledne četrti Hradčany, Mala strana ter Stare in Nove mesto, ki sestavljajo zgodovinski jedro Prage, odlično ohranile. Praga je labirint zavitih ulic, dvorišč in prehodov, med katerimi se človek lahko kaj hitro izgubi, a tudi najde prenekatero zgodovinsko ali secesijsko zanimivost.

Tudi narodni park Saško-Češka Švica je čudovit, hribovito območje izgleda kot mogočno gorovje, temna kamenina peščenjak daje področju dodaten čar. Stopnice, lestve, skobe, oprijemala, klini ali v skalo vbite stopnice dostopnost močno olajšajo, kljub temu, da poti večkrat potekajo skozi soteske, špranje, žlebove in razpoke. Je priljubljen cilj za plezalce, opremljene plezalne poti in ferate se del široke turistične ponudbe.

Kar se tiče kulinarike pa sledeče. Včasih smo se basali s kračami na vseh koncih in krajih, danes jo izgleda težko dočakaš. So pa tu rebrca, vratovina, kure, knedli, zato si je vredno poleg veprove koleno zapomniti tudi veprova krkovice, črvene bile zeli, knedliku, kuře, svičkova, da o izrednem izboru pirov ne govorimo.

Prevozila sva 2.308 km in se vrnila dobro založena z vzorci več različnih pirov in Beherovke za prijatelje.

